

Mnohočetná osobnost, teorie komplexů a archetypická symbolika

Autor charakterizuje syndrom mnohočetné osobnosti podle několika časopiseckých statí, přičemž uvádí dvě kasuistiky převzaté ze zahraniční literatury. Většina textu je věnována Jungovu pojetí disociace, který s fenoménem mnohočetné osobnosti souvisí.

Publikace statí naráží na několik závažných překážek. Především není jasné, proč se autor při charakteristice mnohočetné osobnosti opírá o 14 let starou stat' Bolelouckého vycházející z DSM III, přičemž ignoruje kromě dostupných databází poslední dvě vydání DSM (III-R a IV) i oficiální mezinárodní statistickou klasifikaci (diagnóza F 44.81 zni MNOHOČETNÁ PORUCHA OSOBNOSTI). Také uvádění cizích kasuistik (dokonce zahraničních) je pod obvyklou úrovní Československé psychologie.

Klíčovým pramenem je Nollova práce z roku 1989, uvádějící do vztahu mnohočetnou osobnost, disociaci a Jungovu teorii komplexu. Autor tuto práci cituje, bylo by ovšem třeba, aby se s ní vyrovnal, to znamená, aby ji stručně charakterizoval a sdělil, v čem s ní souhlasí a kde je jeho vlastní přínos k tématu.

Překážkou, která podle mého názoru sama o sobě znemožňuje publikaci textu v Československé psychologii, je rozsah citací. Jde o citáty z Junga, z nichž jeden sahá ze strany 12 až na stranu 16! Navíc jde o překlad z angličtiny, který nikdy nemůže Jungovy myšlenky vyjádřit tak přesně, jako přímý překlad z němčiny.

Praha, 2. 5. 2000

Pavel Říčan

P.S. pro redakci: Omlouvám se, že jsem text dost počmáral, označoval jsem si pravopisné, gramatické a stylistické chyby, také chyby ve způsobu citování. To jsem do posudku nezahrnul, abych autora neponížil víc, než je nutno, když nedostatky, jež jsem uvedl, publikaci tak jako tak nesporně vylučují.

P. Ř.